

DAn filius fuit Humeli Gothorum principis, qui ab Ingeuonis familia procreatus erat. Hic uersus Septentrionem progressus fortissimam gentem condidit, atq; eam à suo nomine Danos appellauit. Is etsi rerum summam ob egregia fortitudinis merita assentientibus ciuium suffragijs obtineret, regij tamen nominis expers degebat, cuius usum nulla tunc temporis apud Danos cōsuetudinis frequentabat authoritas. Ex hoc Dano, qui Gritham inter Theutonas summę dignitatis matronam uxorem duxerat, multi reges Danię, Suetię, & Noruegię prognati, qui longo tempore ijs in locis rebus presuerunt. Horum res gestas Saxo Grammaticus Sialandicus, Anno Christi quasi millesimo ducētesimo, sub Friderico 2. Cæsare ex ueterum monumentis conscripsit, atq; magna diligentia uirtutes ueterum Teutonum annotauit. Verum cum numerum annorum mundi & salutis nostrę non apposuerit, multis alijs meritò obscurior fuisse uisus est. Ego itaq; eius opus diligenter euoluens, singulorum regum successiones obseruaui, & cuique seculo quinquaginta circiter annos assignaui, donec tandem ad Frothonis tertij tempora perueni, qui post Cymbrorum in Italiam aduētum, cum Christi Saluatoris natiuitas instaret, rebus apud Danos præfuit. Itaque Dan secundum eam supputationem uixit circa annum mūdi bis millesimum septingentesimum quinquagesimum, cum Gedeon Israelitis præffet. Fuerunt autem Dani & Suetij Teutones. Vnde Tacitus & Ptolomæus Germaniam ab Oceano Germanico uersus Septentrionem termināt. Idēq; etiam nostri seculi scriptores sequuntur. Videmus etiam quòd uel nostro tempore Germanorum lingua ijs in locis sit frequentissima, quantumuis proprias dialectos retineant. Id ut pateat orationem Dominicam in lingua Suetica proponam, quę parum à Germanismo differt: